Kirkenyt

FOTO: JOHN LUKE

Præsident Hinckley (i midten) vises rundt på savværket i Kirtland i Ohio. Seks bygninger er for nylig blevet genopført og indviet på dette sted, som er en af Kirkens første kolonier.

Historiske steder i Kirtland indviet

Alan og Teresa Chapman

Under en følelsesladet indvielse af nogle af Kirkens historiske steder i Kirtland i Ohio den 18. maj hyldede præsident Gordon B. Hinckley de første hellige og fremhævede Kirkens overvældende vækst. Restaureringsprojektet er det største, Kirken nogensinde har forestået uden for Nauvoo.

»Må dette område blive et stort samlingssted for dit folk fra hele jorden,« sagde præsident Hinckley i indvielsesbønnen. Han bad for, at Kirkens medlemmer ville »komme hertil og vandre rundt med ærbødighed og mindes fortiden her … og få større tro og et større vidnesbyrd om dit værk og dit rige,« og om at Kirtland vil blive et »sted, hvor den fremmede vil blive rørt af din Ånd og lære noget om … din sag og dit rige.«

Under indvielsen talte præsident Hinckley om det nadvermøde i Kirtland Ward, som han havde deltaget i tidligere på dagen. Han fortalte, at han var begyndt at tænke på lignende nadvermøder, som bliver afholdt i 160 lande på hele kloden.

»Jeg tænkte på det mirakel, der er sket med udbredelsen af dette værk verden over,« sagde præsident Hinckley.

»Jeg tror ikke, at de, der har vandret på disse veje, har kunnet forestille sig – skønt profeten [Joseph Smith] talte derom – dette store værks eventyrlige vækst,« sagde præsident Hinckley, hvorefter han holdt en kort pause på grund af bevægelse. »Vi er en del af et uforligneligt mirakel. Det vil jeg gerne have lov til at fremhæve.«

I april 2000 bekendtgjorde Kirkens ledere planer om at genopbygge og restaurere historiske steder i Kirtland, pionerernes koloni i det 19. århundrede, hvor Kirkens første tempel blev opført, præstedømmernes kvorummer blev organiseret, og hvor den omfattende missionering blev iværksat. Kirtland var Kirkens hovedsæde fra 1831-1838, hvor forfølgelserne i området omsider fik de hellige til at flytte til Missouri.

Da templet i Kirtland stod færdigt i 1836, havde næsten 2000 sidste dages hellige slået sig ned i området. Templet ejes og drives nu af Community of Christ, tidligere kendt som Den Reorganiserede Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Restaureringsprojektets første fase blev afsluttet i 2002, hvor Kirken åbnede det nye historiske Kirtland Besøgscenter, Newel K. Whitneys

genopførte hjem og forretning samt John Johnsons Kro.

Blandt de projekter, som stod klar til indvielse i maj, kan nævnes et 170 år gammelt savværk, der i sin tid blev bygget for at skaffe tømmer til templet, den eneste kendte potaskefabrik i Nordamerika (hvor der fremstilledes potaske, som dengang anvendtes i industrien) samt Kirtlands første skolebygning opført i brædder.

Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum, ældste D. Todd Christofferson fra De Halvfjerds' Præsidium samt ældste Dale E. Miller fra De Halvfjerds' Andet Kvorum var også til stede ved indvielsen sammen med præsident Hinckley. Desuden deltog øvrige religiøse ledere, kommunalpolitikere og statsledere.

Inden indvielsen modtog præsident Hinckley en mindeplade af Ohios viceguvernør Jennette Bradley. Den viser Kirtlands betydning for staten Ohio og er én af de godt og vel 340, der skal overrækkes rundt omkring i staten i anledning af Ohios 200-årsdag.

Mens præsident Hinckley var i Kirtland til indvielsen, afholdt han endvidere en fireside for medlemmer i Kirtlandområdet. 1500 sidste dages hellige fyldte den 17. maj stavscentret i Kirtland for at høre præsident Gordon B. Hinckley tale om genopbygningen og restaureringen af de historiske steder i Kirtland.

»Kirtland er et usædvanligt sted, et særegent sted, et interessant sted og et meget betydningsfuldt sted for dette værks historie,« sagde præsident Hinckley.

Han talte om Palmyra og Harmony som genoprettelsens fødesteder og om Kirtland som det sted, hvor mange af de principper, der styrer Kirken i dag, blev fastlagt. I Kirtland blev de første højpræster ordineret, man modtog visdomsordet, og den første stav og det første højråd blev organiseret. Blandt andre betydningsfulde begivenheder, som fandt sted dér, er organiseringen af Det Første Præsidentskab, apostlene blev organiseret i et kvorum, de første blev kaldt til De Halvfjerds' Første Kvorum, embedet som patriark blev oprettet, Joseph Smith modtog de egyptiske skriftruller, som siden blev oversat til Abrahams Bog, og Kirkens medlemmer anerkendte åbenbaringerne i Lære og Pagter.

Ældste Neal A. Maxwell bar ligeledes sit vidnesbyrd og talte om »Kirtlandkaskaden« med henvisning til de mange åbenbaringer og tilkendegivelser, som fandt sted i Kirkens tid i Kirtland. »Disse vigtige åbenbaringer giver os sammenhæng i hverdagen,« sagde ældste Maxwell. ■

Fireside i anledning af åbenbaring om præstedømmet i 1978

Lisa Ann Jackson, Kirkens tidsskrifter

Medlemmer af Kirken samledes i Tabernaklet i Salt Lake City til en aften fyldt med musik, vidnesbyrd og taknemmelighed for at kunne fejre 25-året for den åbenbaring, der officielt kendes som Officiel Erklæring nr. 2 i Lære og Pagter, hvori der står, at »alle værdige medlemmer af kirken [kan] ordineres til præstedømmet uden hensyn til race eller farve«. Det blev bekendtgjort den 8. juni 1978 under præsident Spencer W. Kimballs ledelse.

»I aften mindes vi en af de mest betydningsfulde åbenbaringer i denne uddeling … en åbenbaring, der tillader, at evangeliet kan bringes i dets fylde til alle folkeslag, stammer, tungemål og folk«, sagde ældste Merrill J. Bateman fra De Halvfjerds' Præsidium, der præsiderede over og talte ved mødet.

Blandt andre optrådte The Saints' Unified Voices, et kor bestående af medlemmer af Kirken i Las Vegas i Nevada; det blev dirigeret af søster Gladys Knight. Søster Gladys Knight er en kendt rhythm and blues-kunstner i USA og blev medlem af Kirken for ca. seks år siden på grund af sin søns eksempel; han var blevet medlem omkring ti år tidligere.

Ældste Bateman var mødets sidste taler. Han fortalte om sin personlige oplevelse med åbenbaringen i 1978. I medfør af sit arbejde havde ældste

Bateman mange muligheder for at rejse til Vestafrika. I 1970'erne mødte han mennesker i Afrika, som havde hørt om Kirken eller Mormons Bog og havde organiseret sig i grupper for at drøfte og efterleve disse lærdomme. I midten af 1970'erne havde ældste Bateman, som endnu ikke var medlem af De Halvfjerds' Kvorum, mødt mange mennesker i disse uofficielle forsamlinger, som havde bedt ham om at sende missionærer med Jesu Kristi sande evangelium.

Igen i 1977 var ældste Bateman på forretningsrejse i Afrika. På opfordring af ældste James E. Faust, som dengang var medlem af De Halvfjerds' Præsidium og præsident for Den Internationale Mission, opsøgte han medlemmer, som var blevet medlem af Kirken andre steder og var vendt tilbage til deres hjemland i Afrika. »Jeg var i Ghana og Nigeria i ti dage, hvor jeg ordnede mine forretningsanliggender om dagen og besøgte afrikanske medlemmer af Kirken om aftenen og i weekenden,« sagde han.

Han vendte tilbage til Afrika i maj 1978 og rapporterede til ældste Faust om disse medlemmers situation. »Mange af dem var alene, der var ingen kirkeenhed at komme i, og nogle havde ikke fået nadveren i tre-fire år,« sagde ældste Bateman. »Men de var trofaste og havde stærke vidnesbyrd.«

Ældste Bateman fortalte videre:

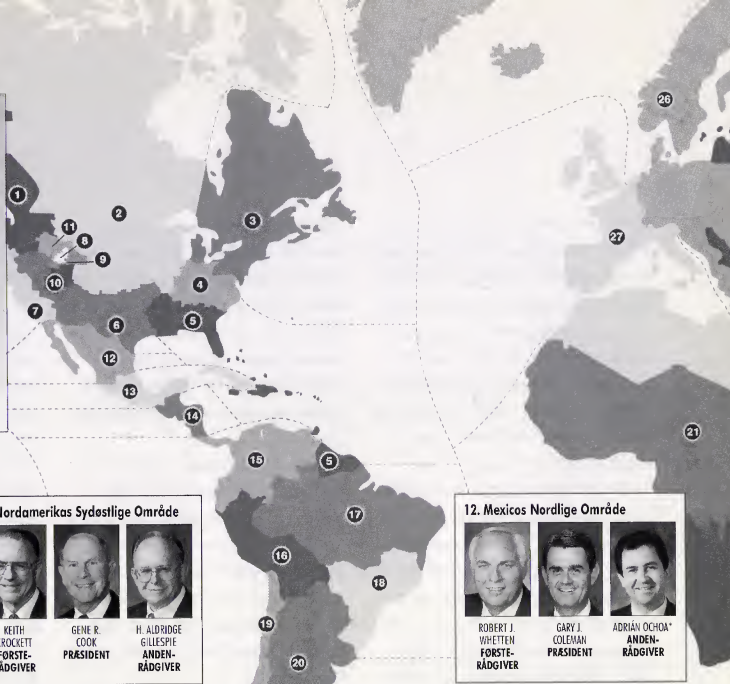
FOTO: JASON OLSON, *CHURCH NEWS*

Søster Gladys Knight dirigerer et kor ved en fireside i anledning af 25-året for åbenbaringen om præstedømmet i 1978.

»Kan I forestille jer, hvad jeg følte ti dage efter, da jeg tændte for radioen i bilen og hørte en stemme sige: ,Sidste nyt! I dag har Det Første Præsidentskab i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bekendtgjort, at alle værdige medlemmer fra nu af kan få præstedømmet, og at alle værdige medlemmer kan komme i templet.' Tårerne trillede ned ad kinderne, da jeg tænkte på mine afrikanske venner og de velsignelser, der ventede dem.«

I dag, 25 år efter, vokser Kirken stadig i et mirakuløst tempo blandt alle nationer, stammer, tungemål og folk. Næsten 70 procent af Kirkens nuværende medlemmer er blevet medlemmer efter åbenbaringen i 1978. Der findes templer i hele verden, hvoraf et nyligt er åbnet og to under opførelse i Afrika.

»Hvorfor arbejder Herren i etaper med at bringer evangeliet ud til hele verden? Hvorfor sendte han kun de tolv apostle til Israels hus og ikke til de andre under sin tjenestegerning? Hvorfor krævede det efter Herrens himmelfart en særlig åbenbaring til Peter for at udbrede værket til ikkejøderne? Hvorfor har Herren inddelt sit værk i etaper i denne uddeling? Det er tydeligt, at Herren har en guddommelig tidsplan,« konkludere ældste Bateman. »Vi er alle Guds børn, og den store forløsningsplan er organiseret, så at enhver, som har levet, som lever nu, og som vil leve på denne planet, vil få mulighed for at antage den.« ■

Nye område-præsidentskaber

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort ændringer i områdepræsidentskaberne, som er trådt i kraft den 15. august 2003. Alle medlemmer af præsidentskaberne er medlem af De Halvfjerds' Første eller Andet Kvorum, medmindre andet er angivet.

** Halvfjerdser-områdeautoritet*

*** Medlem af De Tolv Apostles Kvorum*

1. Nordamerikas Nordvestlige Område

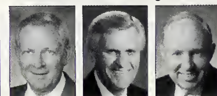
STEPHEN A. WEST **FØRSTE-RÅDGIVER** | QUENTIN L. COOK **PRÆSIDENT** | KEITH K. HILBIG **ANDEN-RÅDGIVER**

2. Nordamerikas Centrale Område

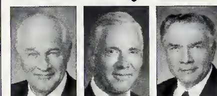
DONALD L. HALLSTROM **FØRSTE-RÅDGIVER** | DONALD L. STAHELI **PRÆSIDENT** | WILLIAM W. PARMLEY **ANDEN-RÅDGIVER**

3. Nordamerikas Nordøstlige Område

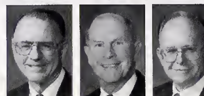
H. BRYAN RICHARDS **FØRSTE-RÅDGIVER** | GLENN L. PACE **PRÆSIDENT** | DAVID R. STONE **ANDEN-RÅDGIVER**

4. Nordamerikas Østlige Område

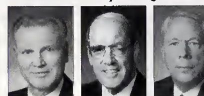
GORDON T. WATTS **FØRSTE-RÅDGIVER** | DALE E. MILLER **PRÆSIDENT** | RONALD T. HALVERSON **ANDEN-RÅDGIVER**

5. Nordamerikas Sydøstlige Område

KEITH CROCKETT **FØRSTE-RÅDGIVER** | GENE R. COOK **PRÆSIDENT** | H. ALDRIDGE GILLESPIE **ANDEN-RÅDGIVER**

6. Nordamerikas Sydvestlige Område

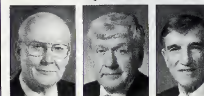
H. BRUCE STUCKI **FØRSTE-RÅDGIVER** | F. BURTON HOWARD **PRÆSIDENT** | STEPHEN B. OVESON **ANDEN-RÅDGIVER**

7. Nordamerikas Vestlige Område

VAL R. CHRISTENSEN **FØRSTE-RÅDGIVER** | LYNN G. ROBBINS **PRÆSIDENT** | NED B. ROUECHÉ **ANDEN-RÅDGIVER**

8. Utahs Nordlige Område

MERRILL C. OAKS **FØRSTE-RÅDGIVER** | ROBERT S. WOOD **PRÆSIDENT** | ROBERT C. OAKS **ANDEN-RÅDGIVER**

9. Salt Lake City Utah Område

BRUCE D. PORTER **FØRSTE-RÅDGIVER** | RONALD A. RASBAND **PRÆSIDENT** | RICHARD H. WINKEL **ANDEN-RÅDGIVER**

10. Utahs Sydlige Område

W. ROLFE KERR **FØRSTE-RÅDGIVER** | JOHN H. GROBERG **PRÆSIDENT** | MONTE J. BROUGH **ANDEN-RÅDGIVER**

11. Idaho Område

JAY E. JENSEN **FØRSTE-RÅDGIVER** | LYNN A. MICKELSEN **PRÆSIDENT** | E. RAY BATEMAN **ANDEN-RÅDGIVER**

12. Mexicos Nordlige Område

ROBERT J. WHETTEN **FØRSTE-RÅDGIVER** | GARY J. COLEMAN **PRÆSIDENT** | ADRIÁN OCHOA* **ANDEN-RÅDGIVER**

13. Mexicos Sydlige Område

CLATE W. MASK JR. **FØRSTE-RÅDGIVER** | CRAIG C. CHRISTENSEN **PRÆSIDENT** | BENJAMIN DE HOYOS* **ANDEN-RÅDGIVER**

14. Det Centralamerikanske

W. DOUGLAS SHUMWAY **FØRSTE-RÅDGIVER** | SPENCER V. JONES **PRÆSIDENT** | E. ISRAEL PÉREZ* **ANDEN-RÅDGIVER**

15. Sydamerikas Nordlige

WALTER F. GONZÁLEZ **FØRSTE-RÅDGIVER** | CLAUDIO R. M. COSTA **PRÆSIDENT** | ROBERTO GARCÍA* **ANDEN-RÅDGIVER**

25. Det Australske/New Zealandske Område

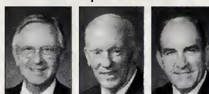
JOHN M. MADSEN **FØRSTE-RÅDGIVER** · KENNETH JOHNSON **PRÆSIDENT** · LINDSAY T DIL* **ANDEN-RÅDGIVER**

27. Det Vesteuropæiske Område

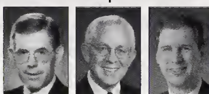
W. CRAIG ZWICK **FØRSTE-RÅDGIVER** · HAROLD G. HILLAM **PRÆSIDENT** · GERALD N. LUND **ANDEN-RÅDGIVER**

28. Det Østeuropæiske Område

ROBERT F. ORTON **FØRSTE-RÅDGIVER** · DOUGLAS L. CALLISTER **PRÆSIDENT** · WAYNE S. PETERSON **ANDEN-RÅDGIVER**

26. Det Centraleuropæiske Område

BRUCE C. HAFEN **FØRSTE-RÅDGIVER** · MARLIN K. JENSEN **PRÆSIDENT** · HOLGER D. RAKOW* **ANDEN-RÅDGIVER**

29. Det Nordasiatiske Område

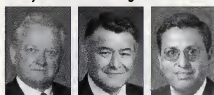
WILLIAM R. WALKER **FØRSTE-RÅDGIVER** · YOSHIHIKO KIKUCHI **PRÆSIDENT** · WON YONG KO* **ANDEN-RÅDGIVER**

30. Det Asiatiske Område

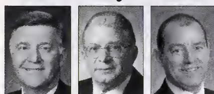
DARYL H. GARN **FØRSTE-RÅDGIVER** · JOHN B. DICKSON **PRÆSIDENT** · D. ALLEN ANDERSEN* **ANDEN-RÅDGIVER**

16. Sydamerikas Vestlige Område

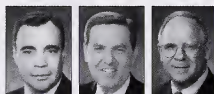
JAMES M. DUNN **FØRSTE-RÅDGIVER** · CARLOS H. AMADO **PRÆSIDENT** · WILLY F. ZUZUNAGA* **ANDEN-RÅDGIVER**

17. Brasiliens Nordlige Område

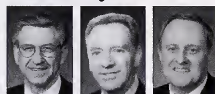
ROBERT R. STEUER **FØRSTE-RÅDGIVER** · ADHEMAR DAMIANI **PRÆSIDENT** · PEDRO J. PENHA* **ANDEN-RÅDGIVER**

19. Det Chilenske Område

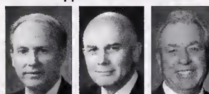
FRANCISCO J. VIÑAS **FØRSTE-RÅDGIVER** · JEFFREY R. HOLLAND** **PRÆSIDENT** · CARL B. PRATT **ANDEN-RÅDGIVER**

21. Afrikas Vestlige Område

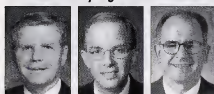
H. ROSS WORKMAN **FØRSTE-RÅDGIVER** · SHELDON F. CHILD **PRÆSIDENT** · R. CONRAD SCHULTZ **ANDEN-RÅDGIVER**

23. Det Filippinske Område

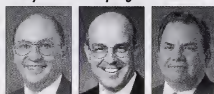
RICHARD J. MAYNES **FØRSTE-RÅDGIVER** · DALLIN H. OAKS** **PRÆSIDENT** · D. REX GERRATT **ANDEN-RÅDGIVER**

18. Brasiliens Sydlige Område

MERVYN B. ARNOLD **FØRSTE-RÅDGIVER** · NEIL L. ANDERSEN **PRÆSIDENT** · PAULO R. GRAHL* **ANDEN-RÅDGIVER**

20. Sydamerikas Sydlige Område

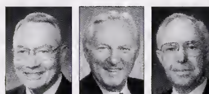
CARLOS E. AGÜERO* **FØRSTE-RÅDGIVER** · L. WHITNEY CLAYTON **PRÆSIDENT** · JORGE L. DEL CASTILLO* **ANDEN-RÅDGIVER**

22. Afrikas Sydøstlige Område

CHRISTOFFEL GOLDEN JR. **FØRSTE-RÅDGIVER** · STEVEN E. SNOW **PRÆSIDENT** · DAVID J. BARNETT* **ANDEN-RÅDGIVER**

24. Stillehavsområdet

DENNIS E. SIMMONS **FØRSTE-RÅDGIVER** · ROBERT K. DELLENBACH **PRÆSIDENT** · SPENCER J. CONDIE **ANDEN-RÅDGIVER**

Det Polynesiske Kulturcenter fylder 40 år

Richard M. Romney,
Kirkens tidsskrifter

Der er to tal, som har stor betydning for Det Polynesiske Kulturcenter i år. Det ene er 40. Den 12. oktober kan centret, som ligger i Laie på Hawaii, fejre 40 års jubilæum. Det andet tal er 30 millioner. Den 25. april 2003 gik besøgende nr. 30 millioner gennem centrets indgang.

»Overraskelsen og ståhejet over at være besøgende nr. 30 millioner var naturligvis enorm,« skrev Dianna Cheri Hill fra Woodland i Californien i et takkebrev til centret. »Men skønheden, ægtheden og den uforfalskede venlighed hele resten af dagen var det allermest mindeværdige. Vi følte virkelig, at vi havde mødt den ›ægte‹ polynesiske befolkning.«

Det er den kærlige ånd og at følte sig velkommen, som gør det kirkeejede center til en attraktion, man må og skal se. Centret ligger lige op til Brigham Young University i Hawaii og er en 17 hektar stor oase med tropiske vækster og blomster, hvor kanoer glider hen over en ferskvandslagune, og venlige øboere i maleriske landsbyer fremviser stillehavsnationernes skikke og kulturer. Øboerne klatrer i palmer, viser spydkastning, tænder bål med skaller fra kokosnødder, afholder traditionelle velkomstceremonier og meget mere. Om aftenen kan gæsterne deltage i en rigtig luau (et hawaiiansk festmåltid) og derefter overvære verdens største polynesiske revy med over 100 dansere.

Omtrent 760 af centrets 1200 ansatte er studerende ved BYU i Hawaii. De arbejder 20 timer om ugen for at tjene til studierne. Universitetet har i alt ca. 2400 studerende fra 70 lande; halvdelen af de studerende kommer fra Stillehavsområdet. Mange ville ikke kunne betale for undervisningen og udgifterne uden at arbejde på centret.

»Centret er en fantastisk udvidelse af vores universitetsområde,« siger rektor på BYU i Hawaii, Eric B. Shumway. »Vi er ét af hjerte.«

Gæsterne på centret er måske ikke klar over, at alle disse faciliteter samt byen Laie er en opfyldelse af en profeti udtalt i 1955 af David O. McKay, Kirkens niende præsident. I indvielsesbønnen ved første spadestik til det, der dengang hed Church College of Hawaii, bad præsident McKay Herren om, at universitetet, templet og byen ville blive et »missionærredskab, der ville påvirke ikke tusinder af mennesker, ikke titusindevis, men millionvis af mennesker, som vil komme for at se, hvad denne by står for og dens betydning.«

Da kulturcentret åbnede i 1963, så turisteksperterne i Honolulu skeptisk på om, hvorvidt nogen ville rejse til den nordlige del af Oahu bare for at se nogle studerende

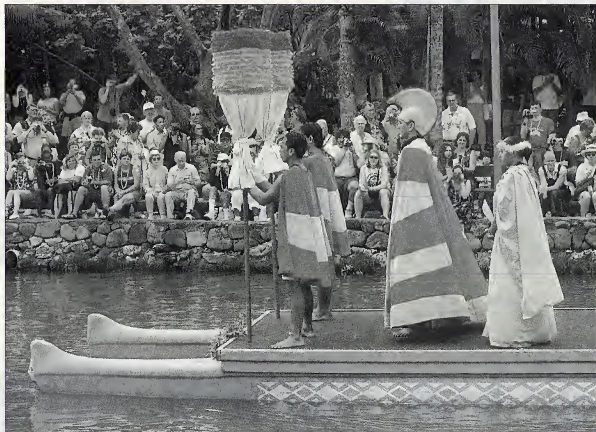

FOTO: RICHARD M. ROMNEY

I et festspil med kanoer repræsenterer de optrædende kongen af Hawaii og hans følge, som byder gæsterne velkommen på Det Polynesiske Kulturcenter. I denne måned fejres centrets 40-års jubilæum.

optræde. Men centret har med tiden få et godt ry. Ifølge Hawaiis turist- og kongresbureau har det siden 1977 været den mest besøgte attraktion i Hawaii, hvor der betales entre, og det har været den, gæsterne er mest tilfredse med.

»Den venlige »aloha«-ånd og det, at man føler sig velkommen, er legendarisk i Hawaii,« siger lederen for Centret, Von D. Orgill. »Alle, som kommer her, kan mærke det. Men på centret føler de noget mere. De studerende, der arbejder her, begynder dagen med at læse skriftsteder for hinanden og en udveksling af åndelige tanker. De beder sammen og beder om, at Herrens Ånd vil skinne igennem i deres liv og røre folk, og det gør den.«

Iolani Mariteragi, som er studerende og udøvende kunstner fra Fransk Polynesien, siger: »Når gæsterne går gennem centret, spørger de: ›Hvordan kan det være, I er så glade alle sammen?‹ Jeg fortæller dem, at det er fordi, vi efterlever evangeliet.«

Denne åndelige forberedelse afspejles i et andet interessant faktum: Besøgscentret ved templet i Laie, som ligger i nærheden, kommer ind på en andenplads efter Tempelpladsen i Salt Lake City, når det gælder besøgende, der ikke er medlem af Kirken, der bliver taget på rundvisning, og det sted der får flest henvisninger på grund af disse rundvisninger.

Præsident McKay beskrev endvidere, hvordan de studerende på BYU i Hawaii ville få betydning for den internationale fred og bygge bro mellem nationerne. Denne udtalelse er også ved at blive opfyldt. Det Polynesiske Kulturcenter er for eksempel blevet den primære kontakt til regeringen i Folkerepublikken Kina for Det Asiatiske Uddannelsesprogram for Topledere, som BYU i Hawaii og Det Polynesiske Kulturcenter samarbejder om. Deltagerne arbejder på centret 20 timer om ugen og bliver rokeret rundt i de forskellige afdelinger for at se, hvordan forretningsverdenen i Amerika fungerer. Desuden tager de kurser på BYU i Hawaii. Efter at programmet blev indledt i 1985, har 138 deltagere fået internationale lederstillinger.

Centret er desuden ofte vært for højtstående embedsmænd, ikke kun fra Kina, men også fra 50-75 andre lande hvert år. Det Polynesiske Kulturcenter og BYU i Hawaii har enorm indflydelse. »Det er imponerende, når man tænker over det,« siger præsident Orgill. »Her ligger denne ganske lille by på denne lille ø midt i dette enorme ocean, og den har en utrolig indflydelse på hele verden.«

Der er planlagt festligholdelser i hele oktober i anledning af Det Polynesiske Kulturcenters 40 års jubilæum og foretaget en omfattende modernisering. Der udarbejdes ligeledes planer om at fejre BYU i Hawaiis 50-års jubilæum i februar 2005.

Yderligere oplysninger om Det Polynesiske Kulturcenter kan fås på **www.polynesia.com** og om BYU i Hawaii på **www.byuh.edu**. ■

Arbejdsformidling i Mexico hjælper elever frem

Don L. Searle, Kirkens tidsskrifter

Skoleelever i Mexico kan ikke tillade sig at være ligegyldige med at få en videregående uddannelse. Der er begrænsede pladser på de statsejede gymnasier, som kaldes »forskoler« – *la escuela preparatoria* eller *la prepa* – og eleverne skal bestå svære adgangsprøver for at blive optaget, hvilket er nødvendigt, hvis de senere vil gå på universitetet. Men et program via Kirkens Arbejdsformidling i Monterrey i Mexico hjælper med stor succes sidste dages hellige elever til at bestå prøverne. Og det er en del af arbejdsformidlingens mission, siger lederen herfor.

»Vore hovedformål er at hjælpe folk i arbejde, at forberede dem til at få et bedre job eller at hjælpe dem med selv at skabe job,« siger arbejdsformidlingens leder, bror Francisco Gámez. Og de har åbenbart fat i den rigtige ende. I første kvartal af 2003 skaffede de 2750 i

arbejde – næsten 128 procent af deres mål.

Men at skaffe folk i arbejde er blot én af udfordringerne ved at finde arbejde i Mexico. »Det største problem bag arbejdsløsheden i landet er [manglende] uddannelse,« siger bror Gámez. Mange kæmper for at få den uddannelse, der skal til for at få et velløonnet job eller forbedre deres vilkår. Så ud over arbejdsformidlingens normale arbejde tilbyder den to vigtige former for uddannelseshjælp: Den ene er et eksamensforberedelsesprogram for skoleelever, og det andet et program for voksne, som ikke har haft disse muligheder for skolegang, da de var unge.

Arbejdsformidlingen arbejder ud fra den teori, at det vil mindske arbejdsløsheden fremover at hjælpe skoleelever med at få en uddannelse tidligt i livet, og lektiehjælp til adgangseksamenerne er en effektiv hjælp. Én stav har nu benyttet sig af undervisningsprogrammet i syv år, og i den tid har 97 procent af de elever, der har deltaget i programmet, bestået deres *preparatoria* (adgangseksamen).

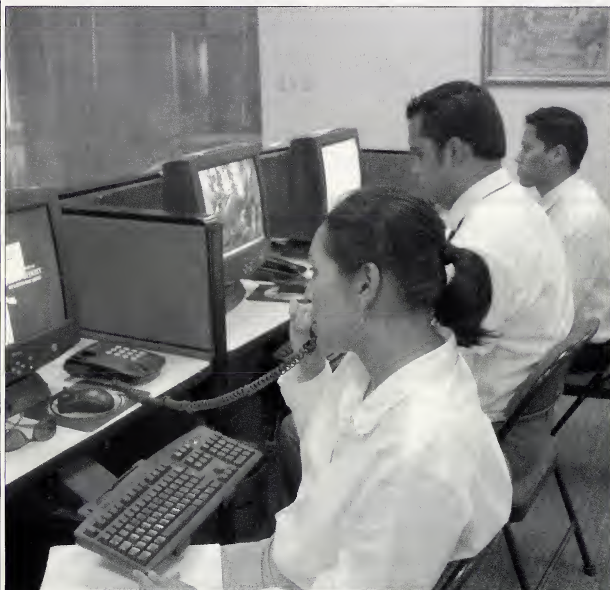

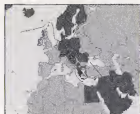
FOTO: DON L. SEARLE

På Kirkens Arbejdsformidling i Monterrey i Mexico ydes der hjælp til at finde arbejde og eksamensforberedelse samt jobsøgningskurser.

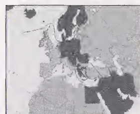
For dem, der ikke som unge har haft mulighed for at få en uddannelse, har arbejdsformidlingen i Monterrey i samarbejde med en offentlig organisation – Det Nationale Institut For Voksenuddannelse – udviklet et program for at hjælpe voksne mexicanere med at tage en eksamen, der svarer til en studentereksamen. Der kræves tre ting, for at det kan lade sig gøre: Potentielle elever, klasselokaler og kvalificerede lærere. Kirken opfylder en del af det første behov og det andet behov fuldt ud. Mange elever er medlem af Kirken, som også kan fortælle deres venner og naboer om programmet, og undervisningen foregår i Kirkens bygninger. Det offentlige opfylder det tredje behov ved at autorisere kvalificerede lærere, som er ansat af Kirken.

Som i alle arbejdsformidlingens hjælpeforanstaltninger skeles der ikke til, om man er medlem af Kirken. Uddannelsesprogrammet er for alle, der ønsker at benytte sig af det.

»Dette program var til velsignelse for ca. 1200 mennesker i 2002«, siger bror Gámez. Nogle af eleverne, heriblandt nogle få stavspræsidenter som aldrig har haft mulighed for skolegang på gymnasieniveau, havde tårer i øjnene, da de meldte sig til, fortæller han. Og disse voksne menneskers eksempel synes at påvirke de unge i deres familie, som skal beslutte, om de skal gå op til *preparatoria* (adgangsprøven). Mange ser ud til at tage valget mere alvorligt. ■

Lokalnyt

Stavskonference i København – april 2003

Referat fra hovedmødet påskesøndag

Københavns stavspræsident, Jens Hjarup Andersen, indledte med at tale om det store eksempel på kærlighed og omsorg, som præsident Gordon B. Hinckley er for os alle, samt hans store indsats, der bl.a. har resulteret i opførelse af talrige kirkebygninger og templer og stor vækst i kirken.

»Han er en mand som jeg og som du. Han er noget specielt. Han er kaldet til at være Guds talerør og profet i vor tid ... Vi har en Guds profet iblandt os« sagde præsident Andersen og spurgte: »Sætter vi pris på det?« hvorefter han bar vidnesbyrd om, at præsident Hinckley virkelig er Guds profet.

Præsident Andersen fortalte herefter beretningen om den samaritanske kvinde ved Jakobskilden. Kristus beder hende om at give ham vand og fortæller hende: »Enhver, som drikker af dette vand skal tørste igen. Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste« [Joh 4:13-14].

»Jeg har fået lov til at drikke noget af det vand,« fortalte præsident Andersen. »Jeg har følt det vidnesbyrd, som Herren kan bære om, at dette er Guds rige; ved at følge ham kan vi opnå lykke i dette liv og evigt liv i det næste ... Det giver mig et ønske om at gøre mit bedste ... Det giver mig håb, når jeg er nedtrykt,« fremhævede præsident Andersen.

»Påskens budskab om Jesu Kristi forsoning og opstandelse fra de døde blev sat i relief for mig i denne uge,« sagde præsident Andersen og fortalte om sin ven, hvis hustru var gået bort.

Præsident Andersen ønskede at fortælle sin ven, at hans hustrus ånd er evig og er gået tilbage til Gud; at hun venter på ham og deres børn; at pga. Jesus Kristus og hans død og opstandelse skal vi alle opstå igen; at den evige ånd, som kommer fra Gud, vil blive genforenet med vores legeme for aldrig mere at adskilles; at de, som vil tro på Jesus Kristus og indgå en pagt med ham og holde og ære denne pagt, vil have håbet om en vidunderlig og herlig opstandelse til det evige liv; og at fortælle ham det, som Jesus sagde til Martha og Maria, Lazarus's mor, da Lazarus var død: »... den, som tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som tror på mig, skal aldrig i evighed dø« [Joh 11:25].

»Tror du det? Jeg tror! Helligånden bærer vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus. Vores kald er at dele dette vidunderlige budskab med vores næste. Der er håb i enhvers hjerte om opstandelse, ophøjelse og Guds evige kærlighed til alle mennesker. Jeg ved, at Jesus Kristus er min Frelser, at han er opstandelsen og livet, og at vi gennem ham kan komme tilbage til vor himmelske Fader. Der findes glæde i at dele dette vidnesbyrd, og jeg opfordrer alle til at finde dem i vores tilværelse, som har behov for at høre påskens vidunderlige budskab om trøst, håb og evigt liv,« lød præsident Andersens vidnesbyrd og opfordring til sidst.

Nicoline Nielsen på ni år fra Frederiksberg Ward holdt herefter en stærk og rørende tale om sin tro på Kristus.

17-årige Patrick Olsen fra Ballerup Ward talte derefter om sit store ønske om at tage på mission.

Christina Østergaard, som for nylig havde afsluttet sin mission ved templet i Los Angeles, holdt en opbyggende tale bl.a. om sin mission, sit vidnesbyrd og templets betydning.

Søster Hudson

Søster Hudson, missionspræsident Hudsons hustru, talte herefter og sagde blandt andet: »Vi har en Fader i himlen, som ønsker, vi skal vende tilbage til ham. Hans Søn, Jesus Kristus, kom til jorden for at være det eksempel, som vi bør følge ... Han led for os, så vi kan opstå igen og opnå evigt liv. Jesus Kristus har oprettet Kirken og givet et mønster for, hvordan den skal organiseres. I dag følger Jesu Kristi Kirke denne plan. Vi har myndighed til at handle i Kristi navn. Jeg ved, vi har en

levende profet på jorden i dag, præsident Gordon B. Hinckley. Vi har 12 apostle, som da Kristus oprettede Kirken på sin tid … Vi har brug for at tage deres budskaber til os i vores hverdag, og når vi gør det, vil vi få velsignelser og kunne undervise andre i evangeliet gennem vores eksempel og blive mere som Kristus.«

Til sidst henviste søster Hudson til L&P 115:5 og opfordrede alle til at lade deres lys skinne, »så jeres lys må blive et banner for folkene.«

Præsident Hudson

Missionspræsident Hudson talte om Joseph Smith, som genoprettede Kristi Kirke på jorden:

»Jeg er taknemmelig for, at han så Gud og Jesus Kristus, at der var *to* personer, og at der med Helligånden er *tre* i alt i Guddommen … Jesus Kristus skabte jorden; han levede for os, og han døde for os. I påsken takker vi ham for, at han ikke bare var en stor lærer, en stor filosof, en god mand, men han var Guds Søn, som kom til jorden for at opstå. Han lever i dag, han er vor Frelser,« sagde præsident Hudson og sluttede sin tale med at opfordre alle til at studere sidste del af Matthæus-, Markus-, Lukas- og Johannesevangelierne og atter tænke over det , som skete i påsken.

Marlin K. Jensen

Konferencens hovedtaler, Marlin K. Jensen fra områdepræsidentskabet, nævnte tre årsager til, at Kristus er kommet til at spille en større rolle i hans liv:

- Kristus døde for os:
  »Når vi mister en af vore kære, finde vi virkelig ud af, hvor stærk vores tro er. Kan vi klare en af vores nærmestes død og stadig bevare troen, kan vi klare næsten enhver prøvelse i livet.
  Kristus valgte at dø for os pga. sin kærlighed til os. Derved brød han dødens lænker og gjorde det muligt for os at opstå og leve evigt.«
- Kristus sonede for os:
  »Vi vil forhåbentlig, mens vi er i live, indse, at vi ikke kan skjule os for Gud; vi skal stå til ansvar for vore synder og have tilgivelse fra Gud for at vende tilbage til Ham. Kristus har betalt prisen for *alle* mennesker i Getsemane og på Golgata … på betingelse af, at vi omvender os … Hvor kunne vi give vor Frelser en vidunderlig påskegave, hvis vi hver især ville bekende vore synder til Herren i bøn og de mennesker, vi har syndet imod, og i tilfælde af alvorlige synder til vores biskop eller grenspræsident, og da gå gennem livet uden nogensinde at synde igen … En dag skal vi knæle ved Frelserens fødder … Er vi syndfri? … På det tidspunkt vil det være ufrivilligt, nu kan vi frivilligt bekende [vore synder]. Gør vi det nu, kan vi sikre os evigt liv.«
- Kristus påtog sig vores skrøbeligheder [Alma 7:12]:
  »Kristus oplevede også al vor smerte, sygdomme og skrøbeligheder … alt hvad et menneske kan komme ud for: Ensomhed, afvisning, fiasko osv. … så han kan vide, hvordan han kan hjælpe os … Det er en trøst for mig.

Portens vogter er Israels Hellige; han har ikke sat nogen tjener dér. For han ved, hvor svært livet er for os hver især. Kun han kan tage det i betragtning, når vi skal dømmes.«

»Jeg tror på Kristus, fordi han har overvundet døden, fordi han har givet mig mulighed for at få tilgivelse for mine synder og har oplevet alle livets trængsler for at kunne hjælpe mig. Jeg ønsker, at han skal få en større plads i mit og i jeres liv. Han er verdens lys og håb, Guds guddommelige Søn,« sluttede ældste Jensen. ■

red.

Tid for unge

Det er tid til at lære et nyt begreb i de unges verden: Den engelske forkortelse TFY – (udtales: ti: ef wai) – et nyt »must«.

TFY er den korteste betegnelse for den nye type ungdomskonference, vi nu introducerer under navnet *Time for Youth* – Tid For Unge.

Men lad os begynde ved begyndelsen. Det begyndte med, at en forventet AP-spejderjamboree i Finland blev aflyst. Nogle efterfølgende tiltag for at opnå områdepræsidentskabets godkendelse af et (andet) større

arrangement standsede i første omgang ved et fælles sommerarrangement – en slags lejr – for AP i de fire stave i det nye København Templdistrikt for derefter at køre videre og ende med et forslag til og godkendelse af et arrangement for såvel AP som UP i de fire stave til afholdelse første gang i sommeren 2004.

Områdepræsidentskabet opstillede visse parametre, der skulle følges, herunder oprettelse af en »Youth Guiding Committee« (Vejledende ungdomskomité). Den skulle bestå af fire fra hver af de fire stave – en AP-leder, en UP-leder, en AP'er og en UP'er. Ud over at fastsætte standarder for lejren skulle komiteen fastlægge de overordnede rammer for arrangementet og rådgive om detaljerne. Områdepræsidentskabet anbefalede endvidere, at arrangementet blev præget af stor åndelighed, og at det reelt blev en tilpasset udgave af »EFY« (Especially for Youth) – og altså et pilotprojekt for de tanker, der ligger til grund for EFY – for første gang på europæisk jord.

Det lød alt sammen spændende, men jeg stillede mig selv og andre spørgsmålet: Hvad er egentlig EFY?

Ud over nogle udtalelser om, at det var fremragende, fik jeg ikke mange svar, men gik i gang med en undersøgelse, der førte mig via New Zealand, hvor de havde afholdt noget lignende, over Australien, hvor områdekontoret for New Zealand ligger, til Provo i Utah, hvor CES

FOTO: F. LYKKEGAARD

Louise Leit, Mikkel Engbjerg og Michelle Bång, alle fra Søborg Ward: »Får vi noget lignende EFT i Danmark? Hvor sejt. Ku' vi bare være med.«

Youth & Family Programs hører hjemme. Det er derfra, EFY styres.

EFT er således en del af »Kirkens Uddannelsessystem, Ungdoms- og Familieprogrammer«. Formålet er gennem en knap ugelang ungdomskonference at opmuntre, hjælpe og beskytte deltagerne, medens de søger at »Komme til Kristus«. Det sker ved at:

- tilbyde et velafbalanceret program, der skaber en atmosfære, hvor de unge kan opleve åndelige, fysiske, intellektuelle, følelsesmæssige og sociale løft og udvikling,
- tilbyde exceptionelle ungdomsledere og undervisere, som udviser stærke eksempler på:
- efterlevelse af Jesu Kristi evangelium og udvisning af den glæde, der kommer af at forpligte sig,
- effektiv undervisning i Jesu Kristi evangelium, som det findes i standardværkerne og de levende profeters ord,
- at den foreskrevne ledelse følger og underviser i kristne ledelsesprincipper.
- bringe unge sammen, der har fælles værdier, og give dem muligheder for at opbygge hinanden, udvikle varige venskaber og vokse i evangeliet.

Mange vil nok synes, at deltagelse i EFY er lidt dyrt. Prisen i 2003 er $ 335 eller ca. kr. 2500, hvortil kommer rejse og lommepenge. Få er de, der finder derhen, men vi har talt med flere unge, der har været med. Og hvad siger de? »Sejt,« »Fantastisk«, »Bare det bedste«, »Ku' vi bare komme med igen«.

Ja, vi får noget lignende – men til en helt anden pris – dog ikke på nogen måde ringere – og det er et løfte.

Vi har nu en Vejledende Ungdomskomité, der foreløbig har afholdt to møder. Præsident Torben Engbjerg er af områdepræsidentskabet udpeget som formand, medens denne artikels forfatter er »arbejdende« formand, ligesom jeg er formand for en mindre komité – eksekutivkomiteen – hvis opgave er at tilrettelægge detaljer i det store program, der er ved at blive udarbejdet. Vi mødes jævnligt, og en del mindre grupper vil blive sammensat til at dække de enkelte områder.

Og hvad er det så, vi planlægger?

- En ungdomskonference i uge 31, 2004, der vil blive afholdt med to skoler i Slangerup i Nordsjælland som »Campus« og med temaet: »Følg profeten«.
- En konference afholdt for de 14-19-årige unge mænd og piger fra de fire stave, altså i seminaralderen.
- En konference, hvor de unges umiddelbare daglige ledere/vejledere bliver relativt nyligt hjemvendte missionærer.
- En konference med megen fokus på åndelig vækst gennem studium, »devotionals«, undervisning af særligt kvalificerede undervisere, men også
- En konference med show og dans,
- En konference, med fysiske aktiviteter – planlagte såvel som spontane,
- En konference, hvor de unge vil blive fyldt med minder – ikke blot den bog vi trykker specielt til dem, ikke blot deres egen dagbog, ikke blot den specielle t-shirt eller den CD, vi lader producere med musik skrevet til lejligheden – men også vidnesbyrdene, samværet med andre unge med samme værdier, nye venskaber, nye rollemodeller etc.

Vi arbejder på at skabe den – foreløbig – største oplevelse i de unges liv.

Glæd jer, for det er gennem evangeliets kraft, at dette bliver forberedt. ■

Finn Lykkegaard,
Slagelse Ward

Joseph Brickey – Carl Blochs efterfølger

Da der skulle vælges en kunstner til at levere billeder til udsmykning af templet i København, var det oplagt at vælge Joseph Brickey fra Provo i Utah, som er kendt for sine prisbelønnede kunstværker af høj kunstnerisk, æstetisk og illustrativ karakter. Han har i nogle år virket som missionær, hvor han havde til opgave at udstyre Kirkens templer og besøgscentre med malerier. Hans stil bærer i høj grad præg af at være inspireret af den danske kunstmaler Carl Bloch.

Blandt Brickeys billedværker til Kirkens templer kan nævnes et stort maleri i templet i Salt Lake City. Templet i Stockholm havde indtil for nylig ingen originalmalerier, men her kan templets gæster nu nyde

FOTO: BRICKEY

Kunstmaleren Joseph Brickey skal udsmykke templet i København med malerier.

En forsmag på Joseph Brickeys malerkunst: »En Frelser er født«.

bror Brickeys stemningsfulde maleri, der skildrer en svensk sommeraften. Ud over malerier til templer og besøgscentre har bror Brickey leveret illustrationer til Ensign og malerier til flere forskellige af Kirkens bygninger.

I de seneste to år har Brickey besøgt Danmark tre gange for at samle inspiration til sine værker til templet i København. I sommer rejste han landet rundt for at finde inspiration til landskaber i malerierne. Brickey er begejstret for den smukke danske natur med dens høje, slanke bøgetræer, de brede, gamle egetræer – og skovene i det hele taget. Kunstnerisk set er han en stor beundrer af en af de store danske guldaldermalere, P. S. Krøyer. Men den noget senere danske maler, Carl Bloch, kendt for sine historiske malerier på Frederiksborg Slot og sine mange kirkemalerier rundt om i landet, er uden tvivl hans største inspirationskilde til de malerier, han skal levere til templet i København.

Brickey og Bloch

»Carl Bloch en af de allerfineste kunstmalere. Han og Bertel Thorvaldsen er efter min mening dem, der bedst har kunnet skildre Frelseren«, siger bror Brickey med stor beundring i stemmen.

»Kunsten opfylder sit højeste formål, når den giver en dybere mening. Stor kunst udtrykker de store begreber, som evangeliet indeholder; de ting, der betyder mest for menneskene. Det gælder at frembringe disse budskaber i et maleri, såvel teknisk som åndeligt … dette mestrer Carl Bloch,« udtaler Brickey med smittende overbevisning.

Der var en lang række meget fremragende kunstnere på Carl Blochs tid – både kendte og næsten ukendte – fortsætter Brickey, som mener, at den tids stærke og frugtbare danske kunstnermiljø i høj grad har været medvirkende til, at Bloch udviklede sin kunst, som han gjorde.

Brickey tilføjer: »Jeg har selvfølgelig set reproduktioner af alle Blochs malerier, men da jeg så hans originale malerier her i Danmark, tog det helt vejret fra mig. Et af Blochs malerier, som hænger i en kirke i Odense, og som har forandret mig fuldt og helt som kunstner, er maleriet af Kristus sammen med en engel i Getsemane have. Det var en åbenbaring for mig om kunstens formål: Den skal give dem, der ser maleriet, en følelse af ærbødighed.«

Et andet af Blochs malerier, som har gjort stort indtryk på Brickey, er billedet »Kristus helbreder den syge ved Bethesda,« som BYU Kunstmuseum erhvervede i 2002.

»Carl Blochs malerkunst kunne ikke være mere passende for kunst i templet; den inspirerer beskueren,« fortsætter Brickey. »Det arbejde, der udføres i templet, er for en stor del stedfortrædende,« siger han og tilføjer: »Jeg er sikker på, at hvis Carl Bloch havde levet nu, var han blevet valgt til at levere malerierne til templet. Først efter at jeg så Blochs originalmalerier her i Danmark, gik det rigtigt op for mig, hvor stor en ære og hvor stort et ansvar det er at få lov til at udføre malerierne til templet i København, og jeg betragter det som min opgave i denne forbindelse at søge at være Carl Blochs stedfortræder.«

En anden dansk – nutidig –

kunstner, som Brickey nærer stor beundring for, er bror Knud Edsberg, og i øvrigt også dennes søn, Søren Edsberg. »Knud Edsberg er en vidunderlig kunstner,« siger Brickey. »Hans kunst udstråler så stor en godhed, den opbygger og opløfter en. Jeg holder mig altid hans værker for øje i mit arbejde.«

Brickey siger i øvrigt om sit indtryk af Danmark: »Danmark har sin helt egen magi ... Alle er så hjælpsomme, og jeg har fået en helt enorm hjælp til at samle viden om danmarkshistorien. I har en storslået arv i Danmark; der er mange store personligheder i jeres lands historie, som jeg har forsket meget i«, fortæller han.

Brickeys baggrund

Nu kunne de, som har set bror Brickeys værker, let forledes til at tro, at han er født med en pensel i hånden. Men han begyndte faktisk ret sent at gå seriøst ind for faget. Brickey gik på BYU og havde valgt et helt andet hovedfag. Det første år på universitetet begyndte han så først for alvor at beskæftige sig med at male.

»Jeg blev helt bidt af det og kunne ganske enkelt ikke holde op igen,« fortæller han begejstret. Efter sit første år på BYU tog han på mission i Brasilien. Det var her, han blev klar over, at det var malerkunsten, der var hans store lidenskab, og at det skulle være hans karriere.

Joseph Brickey er fjerde ældste i en søskendeflok på hele tolv. Flere af hans søskende beskæftiger sig også med kunst, og en af hans søstre havde kunst som hovedfag på BYU, men virker ikke som udøvende kunstmaler; nu er hun mor på fuld tid – hvilket jo også kan være noget af en kunst i sig selv. Han er vokset op i det sydlige Utah og bor stadig i Utah, hvor han vil male billederne til templet i København.

Billederne skal være »danske«

Billederne til templet bliver udført på lærred, og når de bliver sat op, får man det indtryk, at de er malet direkte på væggene. Dåbsafdelingen udsmykkes med et motiv af Johannes Døber og Kristus. I begavelsesværelset skal billederne skildre den verden, vi lever i.

Brickey har systematisk og seriøst studeret den danske flora og fauna, som skal danne baggrund for værkerne i begavelsesværelset. Skjulte, eller i hvert fald ikke nødvendigvis påtrængende symboler, er kendetegnende for Brickeys malerier. I begavelsesværelset skildrer bror Brickey for eksempel landskaber med i alt 70 forskellige dyr, som hver har sin symbolske funktion. Bror Brickey har hele vejen igennem taget højde for dansk symbolik og mentalitet, som han har vævet sammen til et hele. Malerierne er begrebsmæssigt og visuelt meget komplekse. Som det gælder det arbejde, der udføres i templerne, vil de besøgende i templet gang på gang kunne finde nye symboler og ny inspiration i hans malerier.

Om maleriernes stil og formål siger bror Brickey: »Det vigtigste for mig er, at malerierne skal være typisk danske og repræsentere de danske tempelgæsters vidnesbyrd, ikke kun mit eget vidnesbyrd. Når medlemmerne ser mine værker, skal de føle, at de er malet af en dansker – og ikke en amerikansk kunstner. For at kunne opnå dette har en af de største udfordringer været at dykke ned i den danske kultur, natur og mentalitet.«

Kun den »fineste kvalitet«

»Religiøse motiver er min største lidenskab – motiver fra Bibelen, Mormons Bog og Kirkens historie. Men det vigtigste for mig som kunstner er at udtrykke evangeliets sandheder, de ting der betyder mest i livet, de ting, der giver livet mening«, siger Brickey.

Og så tilføjer han som den afgørende pointe: »Alle, som er involveret i tempelbyggeriet, arbejder på vegne af hvert enkelt medlem, som vil komme og tilbede dér. Jeg sammenligner alt, hvad der har med tempelbyggeriet at gøre, med det at tilegne en sang til én – alt i templet kan være en del af det, vi tilegner Gud.«

»Når det gælder værker til templet, skal tingene udtrykkes på en måde,

der svarer til templets hellighed. Arbejdet må og skal være af højeste kvalitet og kræver fuld helligelse til arbejdet og ofre – hvilket også gælder vores tjeneste i templet,« siger bror Brickey.

Til sidst fremhæver han: »Alt i templet skal være af fineste kvalitet; det er vores offer til Gud, vores hyldest til Gud og et symbol på vores tilbedelse; det fortjener alt, som vi kan give. Det er derfor en stor ære og et stort ansvar at få lov til at udføre dette arbejde.« ■

Lene Henriksen

Mission i Manchester

FOTO: T. OLSEN

Fra venstre: Ældsterne Kofod, Nielsen, Olsen og Paulsen mødtes til en zonekonference på deres mission i Manchester i England.

Gennem min tid her i England Manchester Missionen har jeg hørt mange danske navne, som jeg kender. Når medlemmer hører, at jeg er fra Danmark, spørger de tit, om jeg kender missionærer, som de kendte engang. De fleste gange kan jeg svare ja, og så bliver de så glade.

Her er nogle af de navne, som medlemmer har kendt:

Ældste Larsen, Holmboe, Jørgensen, Olsen, Koch, Paulsen, Sønderby, Hall, Jensen, Andersen, Meilsøe og flere, som jeg ikke kan huske.

Det bedste er, at folk altid har gode ting at sige. Jeg er glad, fordi danske missionærer før mig har været gode eksempler. Det gør det lidt lettere for os i dag at følge efter.

Vi er i skrivende stund seks danske missionærer i missionen. Ældste Benjamin Kofod, ældste Niels Nielsen, ældste Thomas Olsen, ældste Andy Paulsen, ældste Joseph Rasmussen og ældste Daniel Anderson. Det er altid rart at mødes, og fire af os mødtes faktisk til en zonekonference i Liverpool, hvor billedet for øvrigt er taget.

Jeg er taknemmelig, fordi jeg kan tjene Herren her i England. Det er nu lige meget, hvor man tjener Ham, når bare man gør det med hele sit hjerte.

Evangeliet er sandt, og vi er velsignede som medlemmer af Kirken at have det genoprettede evangelium. Lad os se os om endnu engang og se, om der ikke er nogen omkring os, som kunne trænge til det i deres liv. Det er trods alt det bedste, vi kan give dem. ■

Ældste Thomas Olsen, udsendt fra Ballerup Ward, Københavns Stav.

Kom og se

»Kom og se« lød opfordringen, da det lille barn tog sin mor i hånden og førte hende hen til et lille træ i haven. Med stor forventning og ærbødighed blev grenen trukket til side for at afsløre en fuglerede med fire små æg i. De talte om, hvordan reden blev fundet, hvor skrøbelige æggene var, og det liv, som var inde i hvert af de små æg. Den lille drengs ansigt strålede, mens han viste sin mor denne store skat. Alt af stor betydning fortjener at blive delt med andre, og det fører normalt til et tættere forhold til dem, som vi fortæller det til.

Hvad er en af dine største skatte? Kan det være Jesu Kristi evangelium? Kan du huske, hvem der først fortalte dig om evangeliet? Var det dine forældre? Var det en ven? En nabo? Søgte og fandt du det selv? Var det missionærer, som bragte dig evangeliet? Uanset hvordan du modtog det, så håber jeg, at det har været en velsignelse og glæde for dig. Selvfølgelig bør en så stor gave deles med andre. Men hvordan kan du fortælle

FOTO: DEN DANSKE MISSION

Præsident Gary Hudson.

andre om en så stor gave? I skrifterne står der, at »der findes endnu mange på jorden blandt alle sekter, partier og religionssamfund … som holdes borte fra sandheden blot derved, at de ikke ved, hvor de kan finde den« (L&P 123:12). Dette vers angiver, at der er mange, som søger efter sandheden og er modtagelige for den.

I skriften er der beskrevet et interessant mønster. Vi læser i Johannes 1:35-39 om en opfordring, som har stor betydning for os som medlemmer af Kristi kirke: »Næste dag stod Johannes der igen med to af sine disciple. Han ser Jesus komme gående og siger: ›Se, dér er Guds lam.‹ De to disciple hørte, hvad han sagde, og fulgte efter Jesus. Da Jesus vendte sig om og så dem følge efter, sagde han: ›Hvad vil I?‹ De svarede: ›Rabbi‹ hvor bor du?' … Han sagde til dem: ›Kom og se!‹« Den ene af de to disciple var Andreas, Simon Peters bror. Da han havde talt med Kristus og var blevet rørt af hans ånd, gik han hen og fandt sin bror og fortalte ham begejstret, at han havde fundet Kristus.

Den næste dag modtog Filip invitationen fra Kristus om at følge ham. Han ledte efter og fandt Nathanael og fortalte ham, at de havde fundet den, som Moses havde profeteret om – Jesus fra Nazaret. Filip gentog Kristi invitation: »Kom og se!«

Ånden fra vor Herres invitation til de unge sandhedssøgende, til Andreas, Johannes og andre, tilkendegives i et tilsvarende privilegium, der er givet til os alle: »Kom og se!«

Præsident Hinckley har sagt, at det er vigtigt at mødes med og tale med mennesker ved enhver lejlighed. Alle hæderlige midler bør benyttes til at finde mennesker, der er villige til at lytte til budskabet om genoprettelsen. Han sagde, at vi skal lede efter mennesker, som oplever væsentlige forandringer i livet som fx fødsler, dødsfald eller flytter. Disse mennesker er ofte mere åbne og modtagelige for at høre om evangeliets plan og skabe nye venskaber.

Når vi møder andre og bliver venner, eller når vi rækker ud til dem, som vi allerede kender, kan vore største skatte blive delt ved en opfordring til at »komme og se«.

Lad os vise storheden hos dette menneske, der blev kaldt Kristus, skaberen af himlen og jorden og alt, hvad de indeholder.

»Kom og se« Kristus, som ikke kunne skjules eller fastholdes af dødens og gravens lænker.

»Kom og se« ham, som led og nedlagde sit liv for dem, der ville følge ham.

»Kom og se« den levende Kristus, som elsker og leder sit folk i dag.

»Kom og se«, giv slip på dine byrder og læg dine synder fra dig, så du kan lære ham at kende.

»Kom og se« og lær dig selv at kende, at du er Guds barn, af uvurderlig værdi, med uendelige muligheder, af guddommelig herkomst og med evne til at blive som ham. Du lærer, at »af ét menneske har han skabt alle folk og ladet dem bosætte sig overalt på jorden« (ApG 17:26). Du ser da alle kvinder som dine søstre og alle mænd som dine brødre. Du ser, at »han nægter ikke nogen at komme til sig, sort eller hvid, træl eller fri, mand eller kvinde … thi alle er lige for Gud« (2 Nephi 26:33).

»Kom og se«, og du finder Jesu Kristi Kirke på jorden i dag med apostle og profeter og hele den magt og myndighed, som fandtes i Kirken på Kristi tid.

Kom og se vores nye tempel og lær om evigt ægteskab og muligheden for at være sammen for evigt som familier.

Kom og find et lykkeligt folk, som ved, hvem de er, hvorfra de kom, og hvad der venter dem efter døden.

»Kom og se!« Det er vores invitation til folk i Danmark. Vil du med glæde og frimodigt fortælle om denne store skat, som du har fundet og indbyde alle til at »komme og se«? ■

Præsident Gary Hudson,
Den Danske Mission.

23990 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)